

ה"ת 52791/02/19 - גאבר ניהאד נגד מדינת ישראל - חקירות מכס ומע"מ,מר ג'אבר נאסר

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 52791-02-19 ניהאד נ' מדינת ישראל
בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל
המבקשת גאבר ניהאד
נגד
המשיבים :
1. מדינת ישראל - חקירות מכס ומע"מ
2. מר ג'אבר נאסר (משיב פורמלי)

החלטה

לפניי בקשה להחזרת תפוס, בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט 1969.

רקע וטענות הצדדים:

1. כנגד מר גאבר נאדר (להלן: "**החשוד**") מתנהלת חקירה בחשד להפצה וקיזוז חשבוניות מס פיקטיביות בניגוד לסעיף 117 לחוק מס ערך מוסף תשל"ו 1975 (להלן: "**חוק המע"מ**"). ביום 18.7.18 במסגרת החקירה, ערכה המשיבה חיפוש על-פי צו בית משפט, בביתו של החשוד, בכתובת ג'לג'וליה 131 בית מס' 9. במהלך החיפוש נתפס בכספת בחדר השינה, בתוך נרתיק שחור כסף מזומן בסך 119,600 ₪. (להלן "**הכסף**" או "**התפוס**" בהתאמה).

2. בסמוך לאחר תפיסת הכסף, הוברר למשיבה כי קיים חוב חלוט, על שמו של החשוד, בסך 389,000 ₪, בגין עבירות מע"מ משנת 2007 (להלן "**החוב**"). בהתאם לסמכויות המוקנות למשיבה על פי פקודת המיסים גבייה (להלן: "**פקודת המיסים גבייה**") הועבר הכסף לפירעון החוב.

3. ביום 21.2.19, הוגשה מטעם גרושתו של החשוד (להלן: "**המבקשת**"), בקשה להשבת סך של 120,000 ₪ אשר נתפסו במהלך חיפוש בביתה. בבקשה נטען כי הכתובת בה בוצע החיפוש אינה כתובת מגוריו של החשוד, שכן המבקשת והחשוד גרושים מזה שנים וחיים בנפרד. עוד נטען כי הכסף שנתפס אינו כספו של החשוד, אלא כספם של המבקשת וילדיה ומקורו בהלוואה בנקאית ודמי שכר עבודה של ילדי המבקשת.

4. ביום 11.3.19 התקיים דיון במעמד המבקשת והמשיבה. החשוד לא נכח בדיון.

5. במהלך הדיון, חזר וטען ב"כ המבקשת כי יש להשיב לידי המבקשת את הכסף שנתפס במהלך החיפוש בביתה. ב"כ

המבקש לא חלק על כך שהכסף נתפס כדון, אלא מיקד טיעונו בכך שהכסף שנתפס אינו כספו של החשוד אלא כספם של המבקשת וילדיה. לדבריו המבקשת והחשוד, הורים לארבעה ילדים, אינם מתגוררים תחת קורת גג אחת, ולראיה הציג מסמך ממרשם האוכלוסין לפיו המבקשת מיום 7.3.2011, גרושה. ב"כ המבקשת הוסיף וטען כי מקור הכסף בהכנסה חוקית של המבקשת וילדיה.

ב"כ המבקשת לא חלק על סמכות המשיבה לפעול לגביית חובות בהתאם לפקודת המיסים גבייה ואולם, לטענתו, משהועלתה טענה לפיה הכסף אינו כספו של החשוד, היה על המשיבה לברר ולחקור טענה זו, טרם העברת הכסף לפירעון החוב. משכך ביקש ב"כ המבקשת כי יבוטל הליך הגבייה שננקט כנגד החשוד, וכי הכסף התפוס יושב למבקשת.

6. מנגד, הפנה ב"כ המשיבה לתיק החקירה לנספח הסודי (במ/1), ולמסמכים מהם עולה בבירור כי החיפוש בוצע בכתובת מגוריו של החשוד והכסף שנתפס במהלך החיפוש הוא כספו של החשוד. ב"כ המשיבה הוסיף וטען כי אין לבטל את הליך הגבייה שננקט כנגד החשוד במסגרת בקשה להחזרת תפוס, באשר ההליך המתאים לבירור טענות המבקשת וילדיה הוא הליך אזרחי.

7. בסיום הדיון ניתנה שהות לב"כ המבקשת להגיש מסמכים רלוונטיים אשר יתמכו בטענותיהם. בהתאמה ניתנה למשיבה שהות למסור עמדתה ביחס למסמכים אלו.

8. ביום 18.3.19 הוגשו מסמכים נוספים, שלגישת ב"כ המבקשת מוכיחים כי הכסף שנתפס במהלך חיפוש הוא כספם של המבקשת וילדיה ומקורו חוקי.

9. ביום 20/3/19 חזרה המשיבה בכתב על עמדתה וטענה כי המסמכים אשר הוגשו על ידי המבקשת אינם מוכיחים כי מקור הכסף בהכנסה חוקית.

10. טרם מתן החלטה, סברתי כי יש לקיים דיון נוסף בנוכחות החשוד, על מנת שתשמע עמדתו.

11. ביום 15.4.19 התקיים דיון בנוכחות החשוד. החשוד טען כי הוא מתגורר מזה כשמונה שנים בבית הוריו, הכסף התפוס מושא הבקשה אינו כספו, אלא חסכונו ילדיו.

12. המחלוקת בין הצדדים מצומצמת מתייחסת לשאלה האם הכסף שנתפס במהלך החיפוש הוא כספו של החשוד או כספם של המבקשת וילדיה.

דין והכרעה

13. סעיף 34 לפקודה קובע כדלקמן:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

14. על פי פסיקת בית המשפט העליון, במסגרת בקשה להחזרת תפוס, בית המשפט אינו נדרש לקביעות עובדתיות סופיות. המדובר בהליך ביניים קצר שנועד ליתן הוראות וסעדים זמניים ביחס להמשך החזקת התפוס. אין בהחלטה לפי סעיף 34 לפקודה משום הכרעה מהותית קניינית. הדרישה הראייתית במסגרת בקשה זו הינה דרישה של ראיות לכאורה.

15. לענין זה אפנה להחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 2671/01 שלמה סיני נ'ז'אן מילרה ואח' (30.5.2001). כבוד השופט אנגרלד, דן בשאלה מהו המבחן לפיו יש להחליט בדבר גורלם של תפוסים במסגרת בקשה על פי סעיפים 34 ו-36 לפקודה.

אביא את הדברים מפי אומרם: "האפשרות המוענקה לאדם, התובע זכות בחפץ, לפתוח בהליך אזרחי רגיל לשם החזרת הנכס אליו, מחזקת את האופי המנהלי והזמני של הצו. אני גורס כי טיבו של הצו משליך במישרין על כמות הראיות הדרושה לשם הכרעה במסגרת סעיפים 34 ו-36 לפסד"פ. **מאחר שההחלטה של בית המשפט אינה מכריעה את שאלת הזכויות המהותיות בחפץ, ומאחר שאפשר להשיג עליה בהליך אזרחי רגיל**, הרי אפשר להחיל לגביה, בשינויים המחויבים, את העקרונות של המשפט המנהלי בדבר כמות הראיות הדרושה בהחלטות של רשויות המנהל. ביסוד "כלל הראיה המנהלית" מצוי מבחן הסבירות... מבלי לקבוע מסמרות, הייתי מאמץ בסוגיה הנדונה את העיקרון כי, לצורך הכרעה בדבר מסירת החפץ, **די בראיה לכאורה כי הטוען לזכות זכאי להחזקתו**".

16. בשים לב לאמור, ולאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה, בתיק החקירה, במסמכים ובאסמכתאות אשר הוצגו מטעם המבקשת וילדיה, שמעתי טיעוני הצדדים ונתתי דעתי לטענות החשוד, מצאתי כי דין הבקשה להידחות ואנמק.

17. ראשית, אין בידי לפרט פירוט יתר ביחס לחומר החקירה שנאסף וזאת נוכח השלב המקדמי בו אנו נמצאים וכאשר החקירה טרם הסתיימה. כל שאוכל לומר הוא שמחומר החקירה עולה כי קיים חשד סביר ואף למעלה מכך כי משנת 2014 ועד למועד חקירתו בתיק זה, קיבל החשוד לידי תשלומים במזומן מידי חודש בחודשו. (ראה מסמך במ/2 שורות 126-127). בנוסף, בחלק מהמקרים, קיבל החשוד תשלומים בצ'קים, אשר בשם המוטב נרשמו שמות ילדיו. (במ/2 שורות 251-254).

18. שנית, צו החיפוש אשר הוצא כדן, נושא את שמו של החשוד וכתובת המגורים של החשוד וזאת לאחר שבוצע אימות על ידי המשיבה, אל מול הגורמים המתאימים במשטרת ישראל כי מדובר בכתובת מגוריו של החשוד (ראה

במ/8).

19. כמו כן, מדוחות עורכי החיפוש, עולה כי החיפוש נערך בשעה 05:45 או בסמוך לכך, כאשר החשוד נמצא בבית המגורים בו נערך החיפוש. החשוד נכח לאורך כל החיפוש בבית, תוך שהוא מוותר על זכותו לשני עדי מטעמו. למרות האמור, במהלך החיפוש היו נוכחים המבקשת ובנה, מר רביע ג'אבר.

במהלך החיפוש נתפסו סך 119,600 ₪ במזומן בכספת בארון חדר השינה הורים, בתוך נרתיק שחור. הכסף חולק ל 12 חבילות המחולקים לשטרות של 100 ₪ ו 200 ₪. כמו כן נתפסו מסמכים שונים הקשורים לחשוד. החשוד חתם על דוח החיפוש והתפיסה כבעל הכסף שנתפס.

המבקשת חתמה על דו"ח החיפוש כעדה לחיפוש. במהלך החיפוש לא נטען דבר ואף לא חצי דבר על ידי המבקשת או בנה, מר רביע ג'אבר, ביחס לזכות בכסף שנתפס.

מיד ובסמוך לכך, נערך חיפוש ברכבו של החשוד אשר חנה בסמוך לכתובת המגורים בה בוצע החיפוש, קרי, ביתו של החשוד. (ראה במ/3, במ/4 ובמ/6).

20. בנוסף, טענת החשוד לפיה הוא מתגורר בבית הוריו מזה שמונה שנים, נטענה זו הפעם הראשונה במהלך הדיון בפני. טענה זו עומדת בסתירה לנתונים אותם מסר החשוד בשתי הזדמנויות שונות, בעת בחקירותיו במחלקת חקירות מכס ומע"מ מיום 18.7.18 ומיום 19.7.18. (להלן: "חקירה ראשונה" ו"חקירה שנייה" בהתאמה). בתחילת החקירה הראשונה והשנייה, נשאל החשוד לכתובת מגוריו והוא מסר כי כתובתו הינה גלגוליה רחוב 131 מספר 9, כתובת ביצוע החיפוש (ראה במ/2 ובמ/5). בתום החקירות חתם החשוד על טופסי גביית ההודעה.

21. זאת ועוד, בסיום החקירה הראשונה, טען החשוד כי הכסף שייך לילדיו "הילדה שעובדת בשביל לימודים והילד שחוסך". החשוד לא חזר על טענה זו בחקירתו השנייה. במהלך הדיון בפני שב וחזר החשוד על טענתו הכללית לפיה הכסף שייך לילדיו. "מה שלקחו לי הכסף זה לא שייך אליי. זה לילדים. הם אספו ועבדו קשה והילדה לומדת. בשביל ללמוד... זה הכסף שלהם". בשום שלב, לא נטען על ידי החשוד, אף לא בשפה רפה, כי הכסף שנתפס הוא כספה של המבקשת.

22. לא זו אף זו, הבקשה להחזרת תפוס הוגשה בחלוף 7 חודשים מיום תפיסת הכסף. הבקשה לא לוותה בתצהיר. בבקשה נטען כי מקור הכסף הינו בהלוואה בנקאית ובדמי שכר עבודה של ילדי המבקשת, אשר נחסכו על ידם. בדיון שהתקיים בפני נטען כי מקור הכסף מלבד שכר ילדי בני הזוג הוא בחסכון כספי מזונות אותם חסכה המבקשת במהלך תקופה של 6 שנים. בהודעה מאוחרת לבית המשפט בעת צירוף האסמכתאות, נטען כי הכסף

נחסך על ידי בני המשפחה במשך השנים על מנת לרכוש חלקת אדמה עבור בני המשפחה. ב"כ המבקשת חזר על טענה זו, גם במסגרת הדיון הנוסף שהתקיים בנוכחות החשוד.

23. מלבד השינוי בגרסאות ביחס למקור הכסף והשיהוי המשמעותי בהגשת הבקשה, טענת ב"כ המבקשת לפיה בסמוך לאחר תפיסת הכסף, פנתה המבקשת למשיבה בבקשה כי כספה יושב לה לא נתמכה באסמכתאות ולא מצאתי בתיק החקירה תיעוד לפנייה שכזו.

24. יתרה מזאת, אין במסמכים שהוגשו לעיוני כדי להוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת לשלב זה של ההליך כי מקור הכספים בהכנסה חוקית של המבקשת וילדיה. המדובר במשפחה המונה חמש נפשות. המבקשת, אם המשפחה וארבעת ילדיה בגילאים 14-22. מפאת צנעת הפרט, לא ראיתי לנכון לפרט את כלל הכנסותיהם של המבקשת וילדיה אך אומר כי המבקשת אינה עובדת, לדבריה נתמכת בתשלומי מזונות וביטוח לאומי. ילדיה של המבקשת, הגב' המסה ג'אבר ומר רביע ג'אבר עובדים מסוף שנת 2017 בעבודות שונות. עוד עולה מתיק החקירה כי הגב' המסה ג'אבר ומר רביע ג'אבר מחזיקים בכלי רכב.

ההסברים הנטענים ביחס למקור הכסף אינם מניחים את הדעת ואינם מתיישבים עם גובה ההכנסות השנתיות של בני המשפחה אל מול סכום הכסף שעל פי הטענה נחסך וזאת בניכוי הוצאות מחייה בסיסיות והוצאות טיפול בכלי הרכב. הדברים נכונים אף בשים לב לפרק הזמן המדובר בו נטען כי נחסכו הכספים על ידי המבקשת וילדיה.

25. נוכח מכלול הנימוקים והראיות שנאספו לתיק החקירה, ובשים לב כי מדובר בסכום כסף משמעותי שאדם מן הישוב בעל הכנסה כשל המבקשת וילדיה, אינו נוהג להחזיק בביתו, אני קובעת כי קיים, לעת הזו, יסוד סביר להניח שהכסף שנתפס הוא כספו של החשוד. מדובר בשלב מקדמי, טרם שמיעת ראיות כלשהן בבית המשפט כאשר יש לזכור, כי גרסת המבקשת וילדיה שהוצגה בדיון שבפניי לא נבחנה כדבעי וממילא גם לא נחקרה. בשלב הלכאורי בו עסקינן, אין ביכולתי לקבוע כי הוצבה תשתית ראיתית, ברמת ההוכחה הנדרשת, להוכיח כי הכסף שנתפס הוא כספם של המבקשת וילדיה או בדבר חוקיות מקורו.

26. סבורני כי די באמור לעיל, ומשלא עמדו המבקשת וילדיה, בנטל הראיתי הדרוש בהתאם לסעיף 34 לפקודה, כדי להביא לדחיית הבקשה.

27. למעלה מן הצורך, אציין שפקודת המיסים גבייה, מקנה למשיבה סמכויות נרחבות שנועדו לקדם גביית חובות מס. במובן זה ולאחר ששוכנעתי כי המשיבה עמדה בנטל להוכיח כי הכסף שנתפס, הוא כספו של החשוד, מצאתי כי המשיבה פעלה בהתאם לסמכויות המוקנות לה עת העבירה הכסף לפירעון החוב החלוט.

משהועבר הכסף לפירעון חוב, בפועל לא נותר בידי המשיבה דבר שניתן להשיבו. מדובר במעשה גמור. איני

סבורה כי יש לאפשר תקיפה עקיפה של הליכים שנעשו בהתאם לפקודת המיסים גבייה, באמצעות הליך ביניים במסגרת הליך הפלילי של החזרת תפוס.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

תיק החקירה יוחזר למשיבה באמצעות מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, ט"ז ניסן תשע"ט, 21 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.